

شەۋى پەتاتە

خۇونە سەوزۇ خەمە سەوزە كانى خوارد ٠٠٠٠٠٠٠ بە خۆى ئەوت نە من يەكم
كەسم و نە دوا كەسم خەون و خەمەكانم وەك خەن بۇھرىن و بە خاكىدا
پەرش و بىلۇ بىننەوە ٠ كۆمەلىك ھاتن و بەرەو ئېر دار ئەرخەوانەكان ھەلىان كرت
٠٠٠ گۈيى لە دوو ھاپرىيە بى دارە مەيتەكەيان ھەل گىتىبو : - حىف
بەخوا حىف

- حىف بەجوانەمەركى سەرىي نايەوە
ئەپۈستە هاوار بکات ، بىلۇ من نەمردىووم زۇر بە ئاشكرا ئەتان بىنم ، گۆيم لىتەنە
، بەلام بەرىستىكى شۇوشەيى ئەستورر دەنگى دىل ئەكردوو نە ئەھىشت بە
كەس بکات كە بىرى لەم پۇودادە ئەكردوو ، تا ئە كاتىلى لە بىر بۇو ، لە ئېر
گلڭۈكەوە ، گۈيى لە پەيتاپەيتا خرمە خشپەي گلە كە بۇو ئەيان كردە سەر
قۇپەكەي ٠

ناڭاڭى لە وەكان ، دوغاكان ، فاتىجا و (ياسىن) ٥ كە بۇو ٠٠٠
بەلام نە ئەزانى كە ئۇ ھەشامەتە چۈل بۇو ، و بەتەنیا ماۋەتتەوە
تەنگى شۇينەكە تاساندۇيان ، ئەيەزانى بۆچى بە تەنبا جىماۋە
بۆچى كەرملە بۇو دەست و پىككىنى لەشى جىا ئابنۇو ؟ ھەستى ئەكىد
ئەمېش بۇو بە تۆپەلە گۇشتىكى ٠

بەلام دلى ھەر دەكەي جارانو پرتنىتى ٠ چاواكەنلى لەو
تارىكستاندا ، بەدواي جىلۇمدى جوانى دا وىلە ٠ ھىشتىلا بېرىكىنەوەدا بۇو
خرمە خشپەي گلەكەي راسەرى دەستى پى كرددەو ، زۇرى ئەبرىد بىلەكىدى ،
ورده ورده دانەبەزىيە خوارەوە و لە پاشتىيە بابورد و لەگەن جولە و
كەشانەوەي بىلەكەدا خۆى لە سەر زەوي دىيەوە ، پۇوناڭى يەكان ھېننە ئىزىز
پۇون بۇون خەرىك بۇو ئابنۇا كەن ٠ دەستىكى زېرىو ھەتا بىرەلەنەلە ئەلى گرت و
لە گۈنۈي يەك دا خىستى يە پال چەند تۆپەلە گلەكىنى تزەوە ، كاپرا سەرى
كۈنىيەكەي بەستەتەوە ھەلى گرت و لە شۇينىكى تردا دەستا و چەند تۆپەلە
گلەكىنى ترى خىستە تەنيشىتى يەوە ٠

كەر چى ئەم چوارەم تۆپەلە بۇو ، زۇرى ئەبرىد ، گۈنىيەكە بېرىپو لە
تۆپەلە كل ٠ كاپرا بە تاسانى داي بە كۆلى دا و بەرەو ماشىنە پېش بەتالىكە
پۆيىشت ، ھەلى دانە پېش پىكابەكەو پاش ماۋەيەكى تر چەند گرمەيەكى لە
تەنيشىت دا گۈى لى بۇو ، واي ئەزانى ، بۇومە لەرزىيە ماشىنەكە پاش ئىسىتىك
كەوتە جولە و بەرەو شار بۇوهەو لە (عەلۇوهكە) ٠ لە كەن تۆپەلە كەنلىكەنلى
تردا ھەل رېزايە ئەستىكىكى پېر لە قۇراپەوە ٠
دۇ دەستى زېرىو چىكىن ، بە پارچە (شان) ٠ يەكۈرە هاتە ئەستىكەكەو
تۆپەلە كەنلىكەنلى يەك بە يەك ھەلنىكەرت و بە شالە تەرەككە پاكى ئەكىنچىلەنەو و فېرى

بە يانى يەكى زۇوى يەك شەممە بۇو ، ئەستىرەكان
بەزاندیان و كەرىدیان خەو . خەمەلىكى سرک بۇو زۇر جار كە دەستەمۇ
ئۇ بۇو لە پېر لە چىنگى فەرتەي ئەكىردوو بەرە بەيانلى ئەبۇو
ئۇ مالە كەورەو بى دەنكە ، شەوانى درېزى و خاموشى و
تەننیاپى وبى سەرەتتى ئەزىزى قوليان تىدا خۇلقاندۇبو ،
كە زىاترۇ زىاتر بەرەو ناخى شەتكان بۆچى و بېر لە خۆى و لە بۇون بکاتەوە
، دەنلىپ بۇو كە تەننیاپى و خەمەكانى دۇو ھاپرىي
بە ئەمەن و جىنى ناهىلەن ٠٠٠ جا ئەم جەڭ لە جووتە چاوه ھەنگۈينى
و خەم و تەننیاپى كىلى لە دەورە ٠
دانىشتبۇو ھەر دۇو ئەزىزى لە ئامىز گىتىبو ، وەك بە
سنگىيە وە نۇسایپىت مادەيەكى درېزىبى ماندۇو بۇون لە باۋەشى ئەگرتن
بېرىكىد نە وەكانى ھېپۈر بۇونەو ، ويسىتە خۆى راست بکاتەوە نەيتوانى
دەستى لە ئەزىزى ئەنەبۇونەو ،
ئەزىزى ئەنەبۇونەو ، زۇرھەولى دا سەرى بلند بکاتەوە ،
ملى راست نە ئەبۇو ، كە لە دەورى خۆى پوانى بازنىيەكى تىشكى خۆز
دەورى دابۇو ٠ ئىستا بە تەواوەتى دەنلىپ بۇو ، كۆپەكەي جازان ئىيە و بۇو
بە گۈيەكى خپۇ دەورو بەرلى تارىك و جەڭ لە بازنى زېرىپىنى يەكە ، چىتى بەدى
ناناڭا ٠ ئايى بۆچى و كەي و چۈن واي لى هاتوو ؟ ئەم شۇينە تەسک و
شىنداو ئارىكە كۆي يە ؟ ئەم پرسىيارانە لە مىشكى دا گىنچلىان ئەخوارد تا
بېرى ھاتەوە كە دويىنى مەردۇبو ، خۆى لە پرسىكەي خۆى دا دانىشتبۇو
، ھابىرى دۆست و ھاوهەكانى ئەھاتن و سەرخۇشى يانلى ئەكىد ، ئەمېش
وەك ئە خەلکە زۇر خەمى بۇ مردىنى خۆى خوارد ، خەمى بۇ ھىواكانى ،

نیوان پهنجه کانی گهزدام ، ئای كەھز ئەكم ئەم گل و خۇلەم بە سائىكىنى دانەشۈرىت ، ئاي كە بەختەوەرم ، تۆبلىيى بە ناسىتەوە ، گەرچى نەشم ناسىتەوە چىم لە دەست دى با يېر لەم شتاتە ئەكمەوە ، با لە شەرابىلىيۇ و ھەنگۈينى چاوهەكانى بخۇمەوە .

زۇر نېبو لەگەل چەند سەلکە پەتاتەيەكى تر لەسەر سینكەكە دايىابۇ ، خەرىكى پاك كىرىنى پەتاتەيەكى تر بۇو ، ئەم ئېرىمەوە مۇوچىركە بەسەرپاپاي لەشى دا ئە هات (تۆبلىيى منىش واپاڭ بکات ، ئەي چى ، خۇمنى بۇچوانى ئاۋىت ؟) . كەبىنى گەرز كەوتە قاش كىرىنى پەتاتەكەي ھاواڭلى ، ديسان مۇوچىركەيەكى سارىد بەھەمەو لەشى دا هات (ئا ، باوھەنەكەم ، پاكىش بکات لەت لەت ناڭات) ئەميش سەرەھى هات و پاك كرا ، لەت لەت كرا ، زۇرى نېبرىد لەتاوەكەدا چۈزەلىيەنلاسا (ئا ، خۇ خەرىكىم ئەسوتىم ، باوھەنەكەم كەزۆي ئانسىك دەن ئانسىك و دەن ئەقىتار ئانسىك وابم سوتىنى ، بەلام و ا پېشىم بۇو بەدەنۈكى كەو ، ئاي وورگە سوتۇتا ، ھاوارم ئاڭاتە كەس باشتىر وايە ھەر بەئىنېنى يەوه بۇ ئەم سوتانە بنالىم) كە سەرپاپا بۇو بەدەنۈكى كەو خىستى يە سەر دەفرىكى پلاسکۇ لە سەر مىزە مەنلەكەي يەكە دايىابۇ بەرانىھەرى دايىشت بەخەيالا چوو بە چەتال يارى بە دەفرە پەتاتەكەي بەر دەمە ئەكىد ئەمەم ھەللىكى چاڭ بۇو بۇ ئەم والە نزىكەوە لە دەم و چاوى خېر ووردىيەتتەوە كە ئەتتۈت مەنالە و بەدەم فرىيەتتەوە پى ئەكەن ئەن زۇر بەقۇولى لەو پۇو خسارەھىمنە و لەو گيانە سەنگىنە ، لەو جوولە ئەجىيابانى گەز وورد بۇوهەوە . ھەزى ئەكىد زۇو چەتالىكى پىا بکاو بىبات بۇ دەمى ، بېرىپارى دا وەك (خدر) بەكانىي لىيەكەنلى دا بىنۇسى و تېرىتىر ماچىان بکات (ئاي كە بەختەوەرم ، كەمەكى تر ئەو من ئەخوات و منىش لەگەزۆي لىيەكەنلى دەتىش ، بەلام ئازىز و آنەزانى كەخواردەت ئىتتەوا ، بەلکۇ تىيەكەل بە خويىت ئېيم و بەھەمەو لەشتىدا بلاۋ ئەبىمەوە ، ھەمۇو بەيانى يەك لەگەل بىزە خۇردا گۇرانى عەشق بۇ چاوهەكانى ئەلىمەوە) . چەتالەكەي پىا كەدو خەرىك بۇو بىبات بۇ دەمى ، لە دەم چەتالەكە كەوتە خوارەوە ، خەوەكەي بچرا خەرىك بۇو لەسەر چىپاڭ بىتازى و بىكەۋىتە خوارەوە .

ئاویزان

لیک بە گۆشى دەميا نەھاتە خواردە (تۆ بلىرى نەمەنچى بى؟ ۱۰۰۰ تۆ بلىرى ۱۰۰۰ ! ؟) .

«سېيىن» و مىزروولەكانى بىر كەوتىو، سام گرتى، ترسى نەوه دايىگرت، كە ژەھارى بۇيىت، چاۋى لىلە بۇ، ھەناسىنى توندىتىبۇو (بەم نىۋەشىو چى بىكەم دەستم بەكۆى، بەكى ئەگا؟). شۇ درەنگىو كەمەتىكى تە مۆتەكى خەو ئەپپەنەوە و لم بىر كەنۋانەن قۇوتار نەكى. «تۆ بلىرى پىيالى تەممەن ئەمشەو ھەلچىزىرى» خەمەتى خەست دايىگرت، فەرمىسىك و ئاوايى

چاۋى تىككەل بۇون (تەصرىم، چۈن بىرم ھېيشتا خەم و خەمۇم زۆرمادە؟).

خەمى زۇر بۇ، رىچەكە خەمى ھەببۇو (چۈن بىرم، ئەى ھەر زىندىو خەم ناخوات، ؟ نامىرم تا خەممە هەبى، كەواتە نامىرم زۆرم مادە) .

تا ئەھات بىيى سوارتى ئەببۇو، لەپەرخۇيدە كەوتە و پىتنە :

«چۈن بە نابەكاسى بىرم، ھېيج شۇين دەستم بە ئىنەنە دىيار نەبىت بىرم، وەك زۆرىدى مەردوو كەنەن كۆرسەن لە سەر گۈرە كەم بىنۇسۇن، لەونددا لە دايىك بۇ لەونددا كۆچى داۋىي كەد، من ئەممەئى ئەممەم، تا شۇين پىتم درەنە كۆئى، ئەك وەك كۆللە بەرپاش بارىن، بى پاش ماودەلە جىنى خۆم دا بىتىسىمەو، ئەبىن بۇ نەورە بىزىن، كە بىرین بىان بۇ ئەمەدە، ئاوات و حەزو خەونەكانغا بىر جەستە بىكەن؟ ئىن چەند سەبىرە، مەردن لۇ سەپىرتە ۱۰۰۰ تۆ بلىرى مەردن ئاماچى بىن و زىيان شىوازىكى ناكامىل بىن گەيىشتە بە مەركى؟! ۱۰۰۰ چەند سەبىرە بەمەردن، لەساتى مەردن دا ئەم كەلەنە حەزو خولىا و زۆر دارىيەن مەرژە ئەبىت، پارچە گۆشىتىكى سارد، كە لەواندە ئەتىنىي چەند لىنگە فەرتىدەكى پىي بىتىك، كەواتە بۆچى ئەنۇن؟، كەمەردن ئەبىت، بۇ ھەمول ئەدەن، ئايى بۇ ئەمەدە ئا زىندۇرىن، بىزىن؟ ۱۰۰۰ كەواتە بۇ رق و كېشە بەخېنە ئاخانەوە، بۇ پاشقول بىگىن، كەمەردىن، ئەتەنەت ئاوا ئازىزە كانىشمان جى ئەھىتىلەن.

كەمەتى بىن ورته مایدۇ، لە دەلى خۇزىدا ئەبىوت (نا وانى يە، ئەى فيرمۇنە كان ھەممۇ شەنچە جوان و دەنتىتىكە كانىيان لەگەن خۇزىان دا ئەبرە، تا ئەخىر ھېچىيان ئەبرە، شەنچە جوانە كانىيان لەگەن خۇزىان دا زىنە، بەچال كرد، ئەى جوان نەببۇن، كارىگەريان لە سەر ھەست و ئەستى ئەرزاڭ ئى يە، كەواتە زىندۇرۇن... ۱۰۰۰ كەواتە راستە زىنە بەچالىان كەن). بەدەم ورېتىمۇ، درېزىرى دا بېپەر كەنۋانە كائىنى (ئاي بەستە زمان، فيرمۇنە كان مەردن، تۆ چېت ئەملىكتى، لىنگە فەرتىي ئاواي، لە سەرخۇ خۇزت بە نىۋەزىمى سەرگ بىسپىرە، تۆ نە يە كەم ونەدرا كەسىت ئەملىكتى، مەترىسە، ھەر زىندۇر ئەملىقى، رىچەكەيان بېستۇرە و جىھانى مەردووان سەدان ھېنەتىرە قەربەلەفتەر) .

زۇر ھېنەن و بىي وورته پالى دابۇوه، پىرتىلو بۆلەن ئەمابۇو، ملى بە لاشانى دا كەوتىبۇو، لەو ئەچقۇر خەموى لى كەوتىتىت، يان كەوتىتىت خەو جاۋىدە كەمە.

شۇ درەنگ بۇ رۆيىشتەوە، مالەكە پېپۇو لە رىچەكە مىزروولەي ھەنگۈشىنى رەش، چەند ئافرىىنە كەواپىكى بېچۈلەببۇن، پېيىان ھەراسان ئەببۇو، كە مىزروولەي كە ئەبىتىنى، ھەزى ئەكەد پانى بىكانەوە، كەوتە راپىان، بىن ھۆرە بۇ، پاش ئىستىك، كېسە (سېيىن) دە كەيتاوشىتى بەسەرىيان دا، بىدەورىي بىان دا، ھەزى ئەكەد ئەمەپىست دەم و دەست نغۇرۇيان بىكەت، ھەستى خۇشى سەر كەوتىنە كە لەو بىن ھۆشى كرد، دەستى تىنۇچوو، دايىشت و پالى دايىوه، جىڭگەدە كە داگىرساند، (چەند خۇشە، جۇلتى مىزروولەيدەك لە مال دا ئەبىت)، ھەستى كە جىڭگەدە كە دەمى پېر كەدەوە لە لىيكتىكى شىرىن، لەپىرى ئەھاتە ھەرگىز بە دووكەتلى جىڭگە، ھېنەنە چاۋى چۈزىتىمۇ، ھېنەنە ئاواي كەدبىي، (تۆ بلىرى فەرمىسىك بۇ مىزروولەكان بېرىتىم يان فەرمىسىك سەر كەوتىن بىت) پېتالوو كەنەن سۈرۈپۈنەوە، ئەچۈزىنەوە، ھەلتى گلۇفتىن، ھەر ئەچۈزاندۇر، ھەستى ئەكەد بىنى كەمەتى سوارە، بە تۈرىپىيە كەمە، سەرە جىڭگە كەن لە تەپلە كە كەدا پان كەدەوە، «جىڭگە وام لى بىكەت، ئىت ئاپىكىشىم» بېپارى دا، ئىت جىڭگە نەكىشى، تەندىرەستى و لەش ساغى لە خۇشى جىڭگە لا پەسەندىتىبۇو، تا ئەھات چاۋى زۆر تەچۈزىيەوە، ھەناسىنى تووندەت ئەببۇو بۇك چۈزۈڭ

دابران

دایکی که می ناسانگ، هه رنه یویست برو، گه رچی ناموزاکه‌ی له
(پ) تری پوت دوه تله فون له کات: هه رنه بی برو، نهیزانی نه و
نیوهرقهی چون خه وت بیداریووه وه گه ره موی کرد. له فی
کرد. پوشانه کانی له به رکرد و رتووشی کرد. زوریه لهی
بیو، نازو و بگانه هاوه له کانی و له کات دا بگنه لای (راز. خوی
نام اماده کرد بیو، باش نه وهی تله فوونه کهی نزیک دایکی خسته وه،
مالساوایی کرد و فرته‌ی کرد ده رجیت
بیکویی، بیکویی!

ناؤری دایه‌وه دنه‌گه که له ده‌نگی دایکی نه‌ئه چوو.
هاوری بی مالساواهی بو کوی نه رقی. نه‌ئی نه و له فانه
له سه‌رت ناکه ینته‌وه؟
که له ناؤتنه‌که ره‌وانی ده‌ستی کرد به پیکه‌نین زوو بwoo وا له دل
سووباس، وابه قووی بی نه‌که‌نیبwoo.

که باشت له خوی روانی حمده ساگرچی روزی ده جار له ناوینه کاندا
سه ییری خوی سه کات، (ماشوالله) له خوی سه کات، به گم سازنیکه
وابه وردی له خوی وردنه بوقه وه. ناویسو به رجاوه کانی، چرچه کانی
سه لولای لووچی حمه سانی.

خهفهت مه خوهیشتا ماونه، ئەوه کاریگەری ماندووی و بوجەنەم دوايییە. ماندووی و بى خهوى چى؟ ئەمە زەنگى خەم و تەھەنمە. تە خوت خەم كرى.

دەبا تۆش لە کاروان دوانەکەوی، چىت له و دەستە خوشكانەت كەمە، يەك يەك شۇۋەكەن.

تاس بردی یهود هه رنه ودی که م بwoo خاتوو ناوینه ش ، نامؤذکاری
بکات، به که می ده مارگیری یهود ووتی

نخوا بسیره ود، بُو هه مووشووکردنیک شووه؟
له دلی خوی دا ووتی (له)وه هه جي زور جیاوازیش نه بی. تهود نسی به
میسری يه کان نه لین سایه هی پیاو نه ک سایه هی دیوار. به لام نهوان بُو
خوبیان ووت، له)وه هه جي كه کانیان لی ته وقی بی).

له بارانه زوره که پاره وه، پهله یه کی ناشیرین که وقتوووه سه ر
دیواری به همیوانه که یان. له گهمل دایکیا زور بیریان له وه کرد وه
چی ای بکنه؟ نه وه بیو به هار گهچ کاری یان کردووه. به لام
سزوودی نه بیوو، زوری نه برد هه مان پهله وه ک بروینیکی ناشیرین
که وته وه سه دیواره که. له گهمل چوونه ده ره وه دا رووی به رووی
نه هم زامه بیزده وه در داده ته قی بیوه. هه میشه له بیری نه وه دا بیو
جـ ۱۷ بـ یـ بـ کـات

- کچم ، هه رچی یه کی لی بکهیت که لکنی نی یه ، بُوچی
دیواره که ت به و پهله یه وه ناوی و بیرایه وه ؟ پهله ی دیواره که وه ک
نه رو تووشه نه هاته به ره جاو ، که جار جاره به رو خساری دایکی یه وه
نه یه دی . نه یویست بلی ﴿ دایه گیان نه م پهله یه . زامیکی تره له
دالم دا ، وه ک تؤلی ی بی باکی بامن چاره سه ریکی بکهم و کهم
نمازام بادات *

له سه رکاره که ش، زور جار باس باسی نه م پهله یه بیو، ته نیا (راز)
بیو، هاویه بشی ای نه م خه مهی نه کرد و پیشنهاد به دواز
چاره سه رویک دا نه که ران، ده ره نجام بیاری بیان دا، ناآونه یه کی واي
له سه ر دابنین، بیشاریته و. کیتنه که چاره سه ر کراو،
له بیر چووه و، له و ساوه گری ای به ختنی (سینوه) کرایه و،
کارمه ندیکی هاوکاری خوی، خوابیدا داویکی شار، هه نده رانی یه ک
هاته خوازینی، به لام نه م مانی له شووکردن گرتبوو و (راز)
یش شووی کرد و نه م هر له جی خویه تی. نه م ره پاشتیلانه ای
(راز) و له که ل هاوکاره کافنی دا نه چن بوازی. هر ره بی بروا. گه رچی

لیکمان دابری، به لام ناخ و خوزگه بوق کی بدری گرتووه، تا بوق من
بیننه بدر، بیننه دی) ناویته که به (سیوه) دا نه بلق بیو بیو، ههستی نه کرد، سیوه
له جاران جوانتره، خوشه ویستره، بزه یه کی هیمن له سه
لیوه کانی هه لیشتتووه له وده بدر نه م بزه یه لی له و رو خساره
غه مگینه دا نه دی.
ناوی خواه لی بیننه و جی پیتی نازیزه که هه لگره.
سیوه هه رله بیر کردنوه دا بیو، ورتی نه کرد له وده نه چوو،
بیر له شتیکی شیرین بکانه وه.
هیج شدمی ناوی، به لکونه عه شقه مل ملانی نه وی،
ماده م هیستا گیروده دی نه م په تایه دی، ههول بده که هه تو وانه که دی
بدوزیته وه، به قسم بکه ههول بده، نه کیته، نه وده نه ته وی.
بزه یه کی پان دهه و چاوی روشنتر کرده وه، هه رد ووچاوی به
نه واوه تی کرا یه وه، به دهه قریوه یه کدوه، په لاماری ناویته که دا،
توبه له ماجیکی کردو وتنی
دلنیا به، هاوری ای دلسوزم، به قسم نه کم، سووپاس نازیز
پیم ووتی سووپاسی ناوی
د. هیوا ۱۰/۲۲ ۴۰۰۰

دهستی کرده وه به گریان، (ماسکارا) که بیو به دوو جوکهی ردهش و
له سه ریستی په مهی روحساری دا هاتنه خواره وه. هه گریان
جوگه کانیش هه ره رؤیشن، هه ره گریان، نه ونده گریان، نه ونده
فرمیتسکی رشت، نه تنووت دوا جاره و نیتر نه گریان و نه شکی بی
نامینی.
نیستاش له هه ممو پیاویک دا، له هه ممو شتیک دا به دوای نه و
خوشه ویسته دا ویلم، که روزیک بونافه رین کردنی هاوری کام بی
نومیدن کرد . . . . کوا نه و ساخته کوره کوا؟ دهنا هه بی حز بکات
به کچی پرچی سپی به گردنیه وه؟ یه کم ناسیسی، نه و لودی هاتنه وه
یاد زوی نه برد، هه ممو ناخ و بیر کردنیه وه داکیر کرد، نه و ساتانه
هیسته دلی خوش بیو، نه یه زانی روزی دی، بینه یادگاری یه کی
تال «نیمه بیو بیو بیو نه دووانه کیانی یه کم، دووانه یه کی سیامی
نه فسونی فاقا کانی، به جادووی ووشه کانی نه کم، به لام ناخ
په شیمانی چی لی سه و زن بی».
به راستی نه زاند مت، هه زاند مت، نه مه زانی نه م سیوه، نه یه و
سه لاره، ناگریکی جاویدی له ناخ دایه. به لام پرسیاری که تو بوت
در که وت، هیسته دلخوش نه وی، بوق هولت نه دا، زامه کان
ساریزیکه یه وه، لی نزیک بکه ویته وه.
پاش چی، پاش نغرو بیوون، نه کرا، نه کرا، نازانم وازم لی بیننه،
هیج نازانم؟
نیتر هه رکیز باسی شووکردن لانا کم و نامؤذکاریم نه وده یه،
نه چووه بچی هه ولی بده، مافی خوته، بجه نگی، عه شته که دی
بدوزه رده وه، ههول بده، زامه کان ساریزیکه رده وه.
مات بیو، هیمنی یه کی سه بیر سه رایای داگرت (خوزگه، نه چووایه
بچی، خوزگه نه م جاره نه م دی یه وده وه، نه م زامانه ساریز نه بیونه وه،
نای که جاران گیل بیووم . . . . باوه رکه هاویتم، گه رچی خوش
نه وده ناوی. روز به روز نه م دووری و دابرانه ش دا، خوشه ویسته
خوشه ویسته نه بیت، به لام هه رچه نه کم، نه م ناله و گریه یه م له وده
پی باشتره، عه دالی بیم و من به دوای دا بگه زیم و بزینه کان ساریز
بکه مده، خوزگه هه که ونایه، ریکه ونی بره خسایه لیکی نزیک
بکر دینایه نه وه، نه وسا نه تزانی که مه رگیش نه یه نوانی نه م جاره

باوه رکه به راسته و نه وه شی ناویت خوت هه راسان بکه،
رزوی بیوه تو شاسو خی نه م شاره بیو بیت و نه بی نیستا که بیز
له و ساتانه نه که نیمه وه شاد بی، نه و خوشی و جوانی یه را بردوو،
که له نیستاو داهاتوودا به رده وام نی یه، نه بی به ناخوشی و
ناشیرینی.
باشه که نه ونده بلیمه تی، نه م لوو شکه لوو شکه له چی یه؟
به ناویته که دا راما، نه نووت له هاوری یه کی ورد نه بیمه وه،
ده میکه نه دیووه، نه دیو ناویته که وه نه ندیشی چوو به لایه کی
تردا، بوق خوم نه گریم، بوق دلی نیزراوم، بوق نه ساخته کوره
نه گریم، له بدر نافه رینی په ری یه کافی نه همه نه میمه، بوغزاند و
رزویه کی خوشیم نه دایه، نای که گیل بیوم نه مزانی پراوپری
نه ونه کانه، نه تو انم نه کانه بده مه دهستی،
نه ستم نه کرد له خوم به خوم نزیکتره، له ناخما نه زی، که له
که لیا بیوم نه ستم نه کردش ایکم له پشته، شا خیکم له که لدایه
بوق وا پیم دا نه بلق بیو، هاوری لیم زیز مه بهو زور دل
گرانب بوت؟

نا له تو دلگران نیم، بیرم له ژیانی خوم نه کرده وه؟ نه و
سانه ای گهنج و لاو بیوم، که دهستم بو رائنه کیشراو نه مامی حزم
له دلی لوان دا نه رواند، شا خه کوریکم ناسی، به لام له به قسمی
هاوری کانم، دلم ره ش کردو، نه و عاشه کلؤله، له من
کلؤل تر ماوهی کی دورو دریز . . . .
بوق تهوا نه کرا، دایه پرمه کی گریانی کی به کول، ناویته که
نه زی نه کرد، نه و رسته مرواری یه بوق بسری، به لام مه خابن.
به لای گریا و ناویته که ش له گه لیا گریا، زور گریا، که هیمن بیوه وه
به دووچاوی پر له پرسیاره وه و، له ناویته که راما،
به هیوای عه شی منه وه، نه زیا، نه مزانی بیوم به هه ممو
بوون و خوشی و سه رچاوه دی تین و برسنی. نه مزانی نه مبینی
که دهک مهون بیون نه تؤیته وه. به لام نه م دله گیله هی من، باوه رم
به ده نه کرد نه م بینی و برو بیانوی دهسته خوشکه کانیش،
کویریان کر دبیوم، چند نه وله دا، چند راسیارد که لکی
نه بیوو . . . .

ژوان

مدبستم ناشکارایه بلام بی ده مانیتیکی و دک تز که لزکمو خام دروست
کراوی لم شتانه چون تینه گئی ؟ .

بزچی لوزکت پی کمده ، خامت پی کمده ، سوده کانی لوزک له ژانی
تینویه مرزو دا ناشکارا گرنگه له ناخ و ویژان و نده به که تاندا ره گی دا
کوتیوه ، هفر شتی سپی و بینگرد بی هفر شتی ندرم و نیان بی به
لوزکی تچوینن . هزاران رستو بر گو قسدي نسته قستان ۰۰۰۰۰
ندم جاره تو بیجهه رو .

برمهوه ، بایینه نهود سر هزی قورس بونی سدرت ، روز بدرزو هست
نه کرد سمرت قورس تدی به لام نم شو هینچگار قورسه ، نازانی بز ؟ .
چون نازانم ، کس نازانی خوم نه زانم ، نم شو خدمتیکی نوی له ناخ دا
سری هدلدا .

ندم مدلوتکیدیان چی به ؟ .

نا مدلوتکه نهود زمان زان بوبی کرتبورو ، بدای بوم در کوت
راستی به کانی ژیانان تندیشمن و بی تندیش ژیان بدره دام نابی .

پشتی به که به تدوسوه کوتنه پیکنین ، کمی خوش راست کرد ووه :
چون ثبی راستی به کانی تندیشمن ؟ .

ما فی خوتنه کلله پووت ، پی بکنه مرزو بدوای تندیشکه کانی دا ویله ،
کموک نم تدوینه ، سدری داو کانی لی وون ثبی و خم و پستی دای
نه گری ، همهو چیزیکی خوشی ژیانان لا نامیتی و ناسوده بی مان
تسلیقی و دک گردیکی بدره دام زیانان لی دی .

نعنوانی به نونه بوم روونت که دیشه ؟ .

بز نونه خوشویستی ، وا باس کراوه کاریگمی دولبیر ، دلداره که
لانه ازاو پدره تواز نه کار نهیکات به درویش دیوانه ، بلام راستی نم
کاریگمی و گوگانه دلداره که خیته ، تو ای خوشویستی دلداره که
خیته . واته سفرشیتی فرهاد بو هینده شیرینی خوش ویست که بپنه
نه فسانه ندک شیرینی شیرین . مدبستم ثویه بیلم تندیشی فرهاد بو
له دوری شیرینی دولبیری نالا بول ندک هیزینکی نادیار له شیرین دا
بوویی ، کواته شیرینی ناو ته فسانه که شیرینه تندیشی به کمی فرهاده
ندک ندو کچیدی ناوی شیرینه .

چون ؟

هدلخی خومه ، ناچم له سر پشتی به کی تر سدر خمو بشکیشم و خوم به
نزوه خمیری کرد ووه .

زین صدبه تینمگه یهنه .

تای نهفام خدمتی چی کمس هدیه بی خدم کمس هدیه بی هوش ، نهودشی هوشی
هبوو خدمتی زوره ؟

هندمو کمس خدمتی هر هدیه ، ژیان کوا بی خدم بدره دام بوه ، بلام خدمتی
خدمه کانی من و دک خدری زینده ، هدره دام سلوزن ، هدره دام زیندون .
خدمه کام زور خوش نهود ، بزیه لمسه ره هدلم گرتون ، گر نم خمانه
ندبوا به زور هست بی کمی نه کرد وو ، ژیان بدنار پو واده بی دادی به کان
دا بدره دام نه بدوو . لای من کمی ژیان کوتایی هات ، کمی حذرو ناواته کان
همله دین خدمه کان کال نه بدوو . بیانیان پیش باویشک و خوکیشانه ، بوز
باش له خدمه کام ته کم (تازیزه کام روزتان باش ، وا جارتیکی تر خور هدل
هات و کستان له خدم نه ره خسان) . فراخن له کفل خدمه ته کم که ته چمه
سمر کار دینه ته چشم و بز ساتیکیش جیم ناهیل ، که ته گدیکه شوتنی
کاره کم له گدالم دانه بدن و بسرا کمی هدره بله کدا شروا ، تچمه هر
شوتنی به کیکیان نهیسم ، وانه کاره کمکم نالزدی خدمه کام نه بن . به کورتی
هممو ساتی هاوه لمن و تاشو دادی ، کانی خوتن دین و دهست له نسته
نه تانیشن و بدلای لایه ته مکنه خمو ، له خونیشدا له کولم نا بشوو ، بدرز
جزور خویان نه گزون . بز سیمی که بینار بونهه پیش باویشک و خوکیشانه
بیانیان باشیان لی ته کم .

باشه تو ناترسی ، سمرت جی نم همموهی تیا نه بیتده و کلله سمرت
بشقی .

نا ناترس کلله سمرم یه کجارت دقه ، میشکیش هینده چال و چنبو کهندو
له ندی تیایه ، دندوه ندی تری تیباشخنی ، هدر پیشیمه دیار نی به .
کهواهه من و تو ناگدینه ته چنم .

به تدویتکه پاش نیستیک ووتی :
نه خمام ، کام نه خمام ، کوا نه خمام هممو شتی له بازنه یه دا نه خولیتده ، سمرت تاو
کوتایی به کان یا هر همان خالن ، یان زور له یه کمه نزیکن . ته ناند شه ده کان له
همان بازندان ، یه کیکیان سمرقاو نهود تریان کوتایی به ، گر بواری خولاندویان همینی له
هدر کامیانه دهست بی کرد ته گدیکه نه دوی تریان شویتی خوت ، بزمونه رق و
خوشویستی له همان بازندان زور جار رق که زور له گدیان نه ره خوشویستی و به
پیچهوانده شه نه شی خوشویستی بی به رق ۰۰۰۰ چونکه هدر یه کیکیان نیوی همان بازندان
گر بوار هدیت که یه کیکیان خولایمه بدنچاری تیچیت سدر نیوی بازنه کمی بدرامیری .
تیناگم مدبستم روونت بکدره ووه .

تشو ! پشتی به کمی هاودتی چند ساله ، هاودتی بدهارو هاوین و پاییز
وزستانم ، لیم بیزاری .

تحج ، کمزورت پی به ، باور ناکم نم خذرو هیوایانه ی له میزه له
سمرتدان سریان قورس کردیی چونکه تازه کی واقورس بوه .
نه وا نه زانی چیم تیا همل گرتونه ، جگه هوش و خم چیتی تیا نی به .
وابلی ، بلام خدمتی چی هوشی چی ؟ .

شوهیکی نووتک بوو ، کزیه کی سارد نههات ، شپولی هینمی ههمو
کوچیدیکی نه جیهانه گرتبوو . مرزو لدو بیندهنگی و هینمی به نسلمه میسیده .

و دک یه کیکیکی به زیر کوتیکی قورسده بی هستی به نه نهی کرد زوری نهبرد نهندنگه کدی
به ناشکرا تر هاته گوی

پلی ۰۰۰۰ ش ۰۰۰۰۰۰۰ دوه .
حیپسا بلام دلینیا بولو دنگه که له ده ده ده خودی خودی خودی و گویی نازرنگیتده .

راپه و قنج دانیشت ، له تاریکی یه کمدا ، له ده ده ده ده خودی ووره بودهه نهوندی
چاوی بی کرد هیچی نمی .

سمرت پر لهچی کردوه ، واقورس بوه ؟ . روزانه هستم نه کرد قورس و قورس
تر نهی ، بلام چیز بدرگاهی سدنگی سمرت ناگرم ۰۰۰ جا یا سمرت نیت مده سلم بان

کمی سمرت پوچ کمروه .
به حیدیساوی بدهشیکدا ته بله بله بولو له بدر چاری دام و چاویکی مرزی له پشتی به که
رووابوو ، پت حیپسا بدهنگیکی لهرزکمه ووتی :

سمرم و دک سمری نه خلکه پر لهچو هیوایه ، حمزی خوتورو ، حمزی
خه والوو ، حمزی مردوه ، حمزی له بار بارا ، حمزی کورژاو .

باشه ، باشه و دک سمرت قورس کردوه ، ره زات قورس مده کم لو کورتی
بیزوده .
توش ! پشتی به کمی هاودتی چند ساله ، هاودتی بدهارو هاوین و پاییز

وزستانم ، لیم بیزاری .

تحج ، کمزورت پی به ، باور ناکم نم خذرو هیوایانه ی له میزه له
سمرتدان سریان قورس کردیی چونکه تازه کی واقورس بوه .

نه وا نه زانی چیم تیا همل گرتونه ، جگه هوش و خم چیتی تیا نی به .
وابلی ، بلام خدمتی چی هوشی چی ؟ .

کلاغی بیت نالوژکام ، باسی چیمان نمکرد ، ها باسی فرهاد بورو ، له
مهبستم گیشتی ؟ ، من نهایم خوشبویستی و رق و همصور هم است و
نماست کانی تر ، وک تارایدکی ناما ده کراو وان و له ناخاندا نه زین ، به
سر هدر کسینی کی دا بدین ، زور نهشی پر بدپری بی .
پشتی به که باویشکی کی دریزی داو به دنگی کی خدوالووه پرسی :
ندروی وک من ماندو رو نمبو روی ، نهدموی تارای نهندیشیدی خدو بددم به خو ما ؟
چی به ناشت برویتمه ، سفر خمده سدرت ؟ .
ناقی بکروه .
هاچونه ؟ .

باشه ، هینجا گار قورس نی به ، بدرگانی نه گرم ، بدلام چزن وا سدرت سووک بورو .
نمده خمده پیروزه کدیده ، یدکینک نهیت بتوانی باسی خمده کانی خوئی بز بکنی
، پشتی ی هاویتم نز بورو به ماینه که چیکوف و بزم ره خسا خمایت کم و کمی
سفری خوم سووک بکم .

هینمنی دیسان هیرشی هینایدوه ، کدگویی لپرخهی پشتی به که بورو ، خزی مت کرد ،
دلی نهات ندو خدوه ناسوود دیمی هاویتکمی بزرپنی .

که دل تهیته فرمیسکی شادی

«سایر که ، زرد پیشی سدر دریا چندن جوانه ؟!»
 نهیوست بلی ، بدلام له بمردهسته خوشکه کانی له دلی خزی دا ووتی :
 «بدلی جوانه ، نیجگار جوانه . بدلام ناکات به بریسکانه ودی دریای هندگوینی
 چاوه کانت»
 به گوئی دا چرپاند»
 «چاوه کانت دورو دریای بی بنن!»
 به خنده یه کی مثلاً ناهوده ووتی :
 «وانه لایی!؟!»
 «هیچ شتی نی به ، هینده چاوه له دریا بچی ، چاوه همندی جار و دک دریا هینه نهور همندی
 جار بشدپول و همانه» .
 واي نهزانی خونه نهیینی ، نهی یه کی له خونه سوزه کانی نهود نهبوو ، له گلنی دا
 دابنیشی و له نزیکوهه له تابلی روبه زن و بالا ورد بیتنهوه ،
 نهور تابلیه پدله که زیر پنه پاش بارانی بدھاری نهخته بیرون . هذی نهکرد سوری چدرخی
 گبردوون لمو ساتدا لدگهر بوهستی .
 «شمی بدھاری لادی . ۰۰۰۰۰».
 «زور خوش ، نهستیه نه جربوین ، بددام لایلایدی شنباوه ، خمو نهتابنهو ، نه کمیته
 نهستیه ژماردن» .
 «بندوای نهستیه کدت دا گمراوی!» .
 «زور بندوایا گډام ، کام نهستیه گمش بروایه ، ثم ووت نه صدیه ، پاشان له زوی
 دوزیمهو» .

نمده بایدک ورشو خشندی خستبووه گلای درخته خوچه کانه وه ، چندن پاساری ییدک
 نهیان جربوایند . خزی دم نیشن کوره روزش اوی سور کردوو . مالناوایی له زوی نهکرد
 نا دیتنمه وی کازیوه کی ترز
 «مالناوایی ، دلم نه گوشی»
 «بی مالناوایی ، بروین!» .

خزرنیشت ، ورده ورده تاریکی وه کو په چدیه کی میزون ، هممو کوچمو سیله یه کی
 دا پوشی ، نهزمیر و گویی و پیره مه گرون به پلشی و سفر کمی که تاریکی یه کمدا دیار نهمان ،
 بدلام هدرکه نهستیه کان کوتنه جربووه ، گکش بونه وه ، پیره مه گرون ، دارکدوته وه ، چندن
 نهستیه دیک به راسدی یهوده بونون ، نهیوش شموغونی بدیار شاره کموده نه کیشا . که لسمربان
 له سفر پشت پال کمود ، چاوی بروی یه ناسان ، کمونه نهستیه ژماردن ، باسی بدھارو دریا و
 نازیزی بز نه کردن ، بدلام له جیاتی نهوده نهستیه کان بکاته خمو ، خمو لی کمود .
 سلیمانی ۲/۶۹۸۳

نیواره یه کی ناوندی بدھاربوو ، ناسان سامال و شین و فراوان برو . تاقه پدله
 هموریکیشت بق نه نه دزرا یمهو . جربوای پاساری و نوازی شنه با و ورشی گلای
 در دخته کان خوشترین نوازی نهور کیستای سروشتبان پیشک هینتابوو ، نه زمیر سه موزو شین
 گوییه شین و دنلوشیبی ، پیره مه گرون و دنلوشیبی و بلند و سدر کمکش بروو ، سمری له
 نیوی ناسان دا بروو . ناسان سامال و شین و فراوان ، له دریایه کی شین و فراوان و بی
 جوله نه چوو ، بدلام دریا همداد به شمپللو رازه کانی له کف و کول دان . له کاتی
 هینه نیش دا سفر رووه کی گویکه شمپلی بچوک بچوک در ته کات . نیواره یه کی
 سفر دریای هاتمه باد لمبه نمه کددا سفرخی زرده پدیان نهدا ، خوره که ستونیکی
 ناگرینی خوارو خیچی له سفر رووه ناوی شمپلای دریا شینه که دروست کرد بروو . که فی
 که نارو قدراغ بدلمه کانی نارغی کرد بروو . چاوی بروی یه چاوه کانی ، دریای شین و
 فراوانی له بیننماو کمونه مله کانی ناو دریای هندگوینی چاوه کانی .

کاتی ژووان ئەکری بە دیارى ٠٠٠ ؟

کانکیشکمەرە دىمەنى - دارەگمۇرە سەرغىچى راکىشا.

نېگايىدە كى بە چەندان داوى نېيىشراو وە بىو گۈزەرە بەستىابۇن. چەند ھەنگاۋىتىكى مابۇ
بىگانە لاي - دارە گمۇرە لازىكى جل و بىرگە خاكى لە پالدارە كمۇرە ناشكرا بۇ ، بېپىرى يەوه
ھات، بىر ورتە دەستىيان خستە ناو دەستىي يەك. چاوجەلە كەكانى بىرى يە چاوه رەشكانى -
لاوه ، پالى دا بە

دارە كمۇرە ، دايە پىرمەدى گريانىتىكى بە كول ، لاوه شانى گرت و بە خۆيەوه نوساند“
«سېيەه گيائ».»

بەھەنسىكى گريانو، بەدەنگىيەكى بېسۆزۈدە ولامى دايىوه ،
«پەمرەي دلدىكم لاوه».»

شانوڭكە تارىك و دىمەنەكەن تەھماوى بۇون ، گىرددەلول بە گەنەقەت مىزىدەزمە كانى گەيانىدە
جي، دىبۈزىمىدە كانى پىادە بۇون و بىو دورو بەردا بلازىبونوھ، خۆيان مەلاس دا ، كەلبىيان بىز
دىمەنەكە تىيىز تەكرىدە دە.

شانوڭكە بۇوه ۋاڭىمى كىوان ، مۇتەتكە زەردەلاؤرى يەكە بە پارىزىوه لە دارە گمۇرە نزىك
بۇو وە ، چەند مىزىدەزمەدى دواكەوتىن بېرىنوكىيانلى روت كەدەھور گەماندى
«كىوي ياخى دەستەمەزبەنەبى، ھەورە بروسكەت تەكەينە دىيارى».»

ھوشىار بۇودە، ھەر چەند ئىزىانى كارلەكار تازاوه ، كەلبە مىزىدەزمەن چېرە لەڭشت
لاوه . بەلام وەك ئاسكى سەل كەر ، دەستى دايە باتى «سېيە» پشت لە تاوايىبى و روو لە
ھەرددە چۈز دايىان لە شەقەدى بال . دىبۈزىمىدە زەردەوالە بەشان تۈرە بۇو ، خۆى نەخواردە دە
جامىي قىىنى رېزان بە سەرەتارىن ، بروسكەيەن بىكەنە دىيارى».»

شىغىنى ھەورە بروسكە ، چىزى لەدىيانىان ھەلساند. گەرمى يەكمى لاشى سارد كەرنەوە ، نە
ئىنى بارانەكە رېنگى جى بروسكەكە تەشىمەو ، خوناوا كەنە تېتىيەتى خاكە كەنە كىرە تەكرىدە دە ،
ئۇ گريانە سەبورى ئەدا بە دلى تۈرى تۈرى - دارە گمۇرە - لەۋ ساتىمە دەنگى خەمىسى باران ئە
سەر گەوشىتىيە تەكىيەتىمۇ ، بەلام تەننیا كەپىياران گۈرى يى شانازارى بۆ شل ئەكەن.

نېيەنوا ١٢/١٩٨٠

ھېيدى ھېيدى بە تەننیا ، تولە رېكەنە گېرتبۇو بەر ، كەفدى بارانەكە ئىدى دا لە
رۇوي ، تەنزاۋویەكى بە لەشى دا تەننیا و پېتلە كەنە پى لېك ئەننا ، ھېمنى و شادى دەم و
چاوابان لېپ كەدبوو :

«ئازام بۆ ھېيدىدە ئەتم بە باران ئەكتەنە؟». بە چەنكى پېپىچاراھەكى بىن ھەنگەلى دەم و چاوى سې و سەرىنەكى بىلەند كەرددە و لە^٣
بەرۇزى روانى.
«باران و يادگارە كام ئالىدە يەكىن ، رۈزىكى باران بۇو لاوه ناسى ، ئاي لاوه گىيان وَا
نەمىرەم بە دىدارت شاد ئەبەمۇ ». بە ھەناسىيەكى وەك ھەنسىكى پاش گريانى ھەللىكىشا ، بارانەكە نەرمە ئاپارشىتىكى زەۋى
يەكەنە كەرددە بۇو ، دلۇپى بارانەكە خۆيان ئەمالى بە زەۋى يەكەدا و كەممى تۆزۈيان
ھەلتىستاندۇ لە تامىزى والائى خاكە كەدە ئېزىز ئەبەمۇ .

«لە رۈزىكى باران دا بۇو ، لەلاتىيان تەراندى». كەرچى يەك دەم و چاوى داڭگەت ، چىچى كەپتە نېيىان بۆزەكانى يەوه . دامىنى كراسە
شۇرە كەنە ھەللىكىدە ، بە پارىزىوه پىرى بە سەر جوڭەلە كەدە ھەل ئەھىتىنا.

فرمیسکی رازی دہریا

﴿ئدو دلۋىپانەي بەر تىشىكى
مەگىرنەوە﴾.

﴿فَرْمِيسْكى دَهْرِيَا ، شَادِي هِيَنَه﴾ .
﴿هَمْوَالِى تَوْ شَادِي هِيَنَه﴾ .

﴿ثُمَّ دَلَّوْيَانِي بِدِرْ تِيشِكَى چَاوْتَ ثَكَمُونْ ، لَدَگَلْ هَمْمُو بَارَانْ بَارِينِيَّكْ دَا ، بَاسِي تَوْمْ بَوْ لَهْ كِبَرْنَهُوَهْ﴾ .

بزیده کی گش دم و چاوه سپی به کهد روش کردده ۰۰۰۰ بذری مانگشمیوی
کوتیستانی بیز مرزو نه خسته رو، بدله که چند کماندیده کی فراوانی لدناواره کددا کیشا، له
بینی کی کدانه کددا له شوین قیدیاغه کدانه هیمن بیوه، کفتو فری ماتزره که نهما.
شدپیلی وردی کناره که، بدله کدیان و هوکو بششکی ساوا راندنه زنا. گلشندهان پیش
که دستی به کوله کانه رو تهگرت تا خوی له راژنیسته که بپاریزی. هدنگاوی نایه سمر
بینیکوی بدله که، شدپیلکان بدله کدیان تهلمرانده رو، خربی برو لترتیک بداد، دهست
نه که کماره کمهو دریزی برو،
«دهستت پیشه، بانه کمروی».

دستیکی زبرو چلکن و نینزک دریز ، دهستی ناسک و نهرم و سپی و قامکه شوشیدی یه کانی گولمنده‌دامی گرته دست.

بهدنهنگی ندرمی قورگیکی گیریاوه ووتی:
«هذاران دلی سیابان ، بهیوای بارانشکه».

مددو چاوي پير له فرميسيكى قىتىسىلەر چاوى تىي بىپىن:
بەھارو دەرىباو رازى مىزەۋ ئالىدەن.

نمود به دلیلکی گوشوار و دستیکی لهرزوکهوه، دستی دریز کرد بتووقه کردن
چونی کاکه؟

﴿وَهُكَ ثَمْبِيْنِ، نَالَوْدِيْ چَلَّكَ وَ يَادَگَارِيْ پِرسُوْيَ وَ جَنْبَالِيْ ثَمْبِنَدَرَهَمَ﴾.
 ﴿خَوْبَاكَا يَاشَ بِي﴾.

در پرینتی دم و چاوی گورا، چاوه کانی گمانه و، بزیده کی هلبزر کاو کمتوه سهر لیتوی که
لیتوی به سمتی دایپوشارابو:-

«ههر نه گذرستهود، هه نهودنده ثبیینی، ثبیوار ییدک ودک بوکی دریا، لمناخی دریاکمو، بددام
نهنجی شدیوله کانی ییوه، گراییوه، سدری هه لندآ منش دهستی بتو دریز نه کدم و ۰۰۰». *

دایه قاقای پیکهنهین، لمپر گزیری به پرمده گریانیکی به کول:

دریا که، ودکو ساوا له کمرویشکه خودوا ببو . سفر رووی تاوه شینه کمه تارایدکی
تاؤریشینی شینی کاتی تمنواند، له کمثاروه هینیدی هیندی تلهنجاو شدپولی تعدا بمرووی
کمناره کان داو به چغنچنگی بیوه به سفریمک دا شمکانهوه . خزور بالایمک له سفر ناسوی
و، وشنداده سده زه ، تاو، بشمه شینه کمه . تیدد، و، شانه، و .

لیزرو لموی چهند پاپریک جوان و رازاوه ره گیان له ناوه کدهدا داکوتابوو. بهلام بی
حه لیبو شبان له کنه، گوی، بلند بلند یه هون. چهند بدلمتیک و اک چهند بنته تیز تک، ناه

د هر یک مدرسه که بی ناسخانی له جولندا بون ۰۰۰ بدو بچوکی و نزمی یهش پر له زیان و
حلاکم بون، همندیکان: له سده خمه تا، که بیان: یهشلا، به امان ت به گو، سک.

دورياكهيان ٦٠٠٠ و كهفيكى ئالتسونى يان له قمراغ بىلە مەكان دا دروست ئەكرد . دەستىغان خىستەد نا، ئايد كەنە، كەپ بىگىن، كەپ كەتكە تا ماما كەن . كەن لە سەر لەپ

دست و پنجهیان همایوه و کو دلزیه رون تهبریسکانهوه ، ورده ورده ثهتواندهوه به
قامکه کانسا: دا همه، ایهه ناه ده باکه . نه مه بایلک تېکنیا به زاده دخنه کیبا: تهبریه ،

تابلویه کی بدهاری ئەنواند.

پہنگوینیش بال ئه گری

بپهله هدنگاوي بهسمر رينگه ببرد هبازه کهدا نهداو جارجاوه تيسيتنيکي بو نه کرد ناوردي
نهدايموه له پايان توپرکينك دا شاهدستاو چنگي پرپتوترك نه کردو يدك دورو دورو نه یخسته
دهمسي بلوذه ههدار چندنه شيربني ، ناگهني بشاششي سلووزه^۲ .

سدهزه ههمسو بونی داگرتبوو، خوشمیستی ثنووزتید؛ که بدنخی دا رچچوبیو، له ههمسو
شاندیده کی لشی دا دهگی داکرتاپوو. ثمهولانه بتوانی بدراستی و دروستی مرضقیکی خوش
بوی، ثمو خاک و تاور هموایهشی خوش ثموی که شیوهن له نازیزی گواندووو تینیداگوش بورو
بهم رهوت و بیور کردنوانهه خزی کرد بهشاردا، زرگیگ نهبوو، پاش نیوچریه کی زوو
بپیراسکیده کمه بدره و دی کهکیان بوروووه. ددم و چاوی شادی و خوشی تپیدخاشان. ددرهونی
لیپ بورو بپهپرلشی و گفرمی لاری، ههمسو لمشی بورو بورو، بیور کردنده، بیور کردنده یه کی
شیرین لمسوزه زیسته کهنه.

ریگاکه چوْل بُو، چوْلَه که بدکرُّت تیبا بعدي ندهند کرد، تاراق لمسراپاي لمشی
ندچرایمهوه ۰۰۰۰ تائنهات هدنگاوه کانی پانتر نه کرد، گدرواش بپروا تیواره يه کي دره نگ
نه کاتنهوه جي ۰۰۰۰ جارچاره ثموده ستاو دست و پي و دم و چاوي لم瀚 اوی گوي ریگاکه دا فینك
ندکرده و ۰۰۰۰ تائنهات پالمنترو بپهيره شتر ثبموو . کدلممله دوروون چوو بپو ديدوا
خزربالايدك لمسر ناسقزو بلند بُو . چندن پالمنترو بپرو رهش بدری ناسخانيان گرتبوو .
هدنگاوه کانی خيترا کرد، سی هدنگاوه ثدکه بیده کي، گيشهته ملدي سی ههم که بیده سمر
گونده کي دا ثهرواني، تیواره که دره نگ بُو، تاگره کان ناشكراتر ثبموون، لمبر خريمهوه

وادیاره دیکهمان تم سال دو جار نبوروز نه کاتنهوه؟» هدنگاوه کانی خیراتر کرد، کمدتپله، گفرمی بدهک ددم و چاوی داگرت. هدمسرو هیزی دایه چاو
ولاقه کانی تا باشت له چارگی ناگهه کان بگاوار زوتوت به گونده که پگات.
«توت بی پینگا کمک لی هدله ندبوبی، کمک بی یی لای نیمهه وا رووتلهیده. تدگر لیم نه گزراوه،
کوا دار همنار سیتوو کمپری میتوو شوژهه بیده کان، کوا توتریک دهونهه کان، نمی کوا داره بروروه
نایزنه، کمک پازگری زوانهه کاخان». داریمرووه که بویووه کوتتردیده کی نیمهه سوتار، جو گناهه کان
لیلیش و شمهوه کمک تیجعگار خاموش ببو، جار جاره قیزهه بوقئی، قربشکی بالنده بدهک گوی
هنمنیه و خاموشه به کمک نمشلهه قاند.

و دکو لهبانیکی بدریده نهوده حدیتسابوو، نهیشزانی چی بکات؟ سدیری کوی بکات،
به کام لادا بروا، هاراویکی لی همستا، تمنیا دنگ دانهودی هواهاره که خوی بیستهوده، گشت
لاییک خاموش برو، تفتوت خویی مردووی کراوه بسپردا. زژری نهوده خوی لمناوکه لاده کام
دا بیینی، خوی دا بسمرکه لاده دیک دا، دایه گرمدی پرمدی گربانیکی به کول. ۰۰۰۰ زاخاوی
خاموشی و پستی شدهوده که تدادایده، تلو کاتاندی هاتمهوده باد بیینیشی گولاله و خدرتلدو

خزری دم زدده پدر، کوره‌ی خزرنشینی سوور کرد بورو ووه، شنبایدک تینگه‌ل به‌خشمو
خرته و ورشی گلای داره حوچه‌کان و جریوه‌ی پاساریه کان بورو بورو، نوازیتکی خمباری
پیش هینبوث نوازی مالاژوابی و لیک دابران بورو ۰۰۰

زور نهبو گوندی قدمی بالله که لکه روشن شکه خمو بینار بوبو بوزه.
 خانوشه گلینه نزمه کان سیمیریتکی کورت و دارتورو بدرزو شزپه بی گوئی تاوه که سیمیریتکی
 در پیشان بدهو خزرنشین دروست کرد ببوو . قیوهی برق و روشانی گلاو شنهی نزمه باو
 خورهی تاوی ناو بمرده لانه کان و گفرمی گفت و گیان تاوازینیکی دلر فینی شادی هینی
 پیش هینتابوو ، تابلؤی سمو زهبارو ژوانگکی رازاندبو و نهوه :
 نیازت رز بشنسته ، گریام دی »

کولمه کانی و دک خوزی هدیشه جودرو شهدا شاهنوه، فرمیسکینیکی رون و قفتیس
گوشی چاوی گرتبوو، بدماد تاخارتنده لیتوی تله ملزی.
دل ناهینته، زاده سر نامه، لعنه دهدیدا تله گهگه ده^{۲۰}

خوزیالا یمک لمدرسه که ملعوه بدزیبوو، تاونگى سدر شلکە گيای ناؤمىزراو سەرگەللايى داريمەرو
ھەنارو قۇخ و ھەلىۋۇ خەنچىپۇ دارمەن و كېپىرى مىزەرەكان تەندەر دوشاشىدۇ. مىزراكە
لەكالاڭىدە، سۈۋىز، مەنچىن، تەھەجىخە كەپىسىن لەكەم مەۋايد، داڭ استېتىدۇ.

دارتوه که و رازه کانی

جزره زیانیک پیری رانهاتبوو ، لمودو بدر برگکی نمودشی ندنه گرت کمیرو لی بکاتمه .
لمسر لایپالی کلازویل دایشت ، بورو پارچهیل لمشووه خامزشکه ، هینن و بی ورته
بیزی نمکرد ووه . درخته رووتے-براؤه کان لمورشه کموبون ، خوبی کاریزو جوگله کان
ندنه هات ، نوازی شنبا تزرابوو ، چاوی بی پیش خوی وادیار بورو لمسر کلاوه کانمده
لمودیو لوتكه شاخه شینه کی نوروانی . نو سدر گروشته بی هاتمه یاد کمچون کوره
بچکول بورو هملتوو دای له شقمی بال و زوری نمبد لموقلی کمود کمیدا همددو چاوی
سام ریوی همل کوتی .

بابه ، شدمه تا پیشنهنگ توانای هدبی ، ناوی روخانه بکهینه سمر
روله ، میبستت چی به؟
ناوی له کاریزه کمی بدر مالانوو بز نه کیش
چزن پیت نه کری ، من خزم نه ناس
بز پیکران پیم نه کری ، گرماندوش نهم ، روزی دی ، له سیمیره کهیدا نه حمویمهو ( ).
کمته سمر تندیشت ، تینوارپته کانی پت قول
بوونه نهختی خوی
گرمزله کرد ،
( ) وکو تیستا بی لمبرچاوه ، پیشنهنگ چووه سدر کاریزه که وکو روزان ناو
بکیشی ، نه گرایده ، هدرگله م دارنوه نعروام ، یادی ثوم نه زیستهو ، کی نهانی خوته
پیشنهنگ نالوه ده گه کانی نمبوو ؟ لموده نهترسام نم نهاصش ووشک بی ، بلام نا ، نمایاه
نهترسامایه ، نهاصمی پیشنهنگ ناوی بز کیشابی و ناوی روخانه ناو نهارایی چزن خوی
ناگری و چون بیچ رنچویتی ، گرم درخت ناوی نمبوو ، ثم تومون ناو نهنا پیشنهنگ ( ).
کمته باری کردن به خونکه ، مشیتکی همل گرت و باتی دوره له خویمه ،
کمده کانی له کامبری نیوان پدغه کانی بیمهو تأثر نمیبونه کوی چاوی بدرامبر خوله
پهنانی یه که گوت بورو

( ) همکه لم سیمیره دانه نیشم ، واهمست نه کمک له گمل نمودا ، دانیشتوم ،
همست بدلیدانی داتی نه کمک ، نه لین من زور هزگری ثم دارم گمراش بی لیم ناگیری ،
نالوده یاده کانی نموده ، حجز نه کمک زیتر ماندووم تاکو پت چیز لم سیمیره فینکه و درگم ( ).

تزوكه کی چاوه کانی خیرا بون ، کلوبونه سمر گازه رای پشت ، له گمل هلکیشانی
هدناسه قوله کانی دا سنگی بلند نمیبورو .
( ) گم « نامانچ » ی برای نمبووایه ، سبیوریان بهجی نههات ، نامانچ هوشیار چوست
چالاکته ، هیننه نهچیته دلبوو ، بمریگکه « پیشنهنگ »
یش کومونوو ( ).

تمپیه بیکی یه کی تا نههات نزیک تر نمیبوره ، بدانگای هیتايمه ، دانیشت ،
بدکلاو مشکی یه که ته کاندو ثمانیشی به نهانی ته کاندو کلازوه کمی نایمه سفری و بدمه همل
پیچانی مشکی یه کمه ، کمته تینوارپته ثمو مذلاله شمش حوت سالانه بی بدره لای ثم
نههات ، کاکول داهیتارا و بدرگ تمیزی قیت بورو ، کمی بدلبالاتر بورو لبو تمدنه له ددم
و چاوی دا نهخوینایمه ، هدر له دوروه زورده خمنه کی پر له پاکی له گمل باوکی دا
گزبی یمه ، دوو همنگا دورو له توروه کمه ، تویشمه بچو کمی داناو بدره باوکی
هات

بابه ماندو نهی
باوکی باسکی بز ناوتلا کردو بدم له نامیز کردنمه و دلامی دایمه

قامکه نیستوره زیرو راش همل گمراوه کانی له پشتی ساری بمهو لمیک نالاندیبوو ،
له پال خاکنمازه قواری یه کمه ، پالی دابوو به دارتوه کمهو ، ماسستی سبیری چوی
درخته کمبوو ، چاوی برسیووه کیلکه سعووه بدرینه کمی بدره دمی ، وک له شتیکی دیاری
کراو بروانی ، چاوی له دوروی یه که نبلق کرد ، سدریکی بلند کرد وو لمبر خزی بمهو ووی

« ماتی باوکت نوابین دارتوه نتو نمبوویتایه نیستا نمو خزره تاوه ندیسوتنین ».
کلاو ومشکی یه چلکنه کمی داگرت و پاش نمهو گرمولنی کردن ، کردی یه سمرین
و لی دزیت بیو ، له نیوان گلاو لق و پنیه کانی داره کمهو له دوروی یه کمی بدره راما .

( ) پیشنهنگ یادت بخیر ، چندن دلت بمو نهاصه خوش بورو که نهصری بمهو بدم
دارتوه ، کانی ویستان له روخاکه ناوی بدین ، وکو پیاو هاتیسه پیشمه

ممن دریز بی روله پیشنهنگ
باسکه باریکه کمی لمستزی باوکی کرد و بدهنگ باریکه کمی هملی دایه
با به من « نامانچ » م
دازبی فرمیسکی برسکاره له کانی دیده کانی بمهو ، بدنیوان چرج و لوجه ده و چاری دا
خوی دریاز کرد
لمسه خو به قوی گئیکی نیوه کراوه ووی
روله گیان تو پیشنهنگی تو نامانچی ، تو هدمو شتیکی منی
نامانچ هینندی بز کرا ، توندتر خوی له نامیزی باوکی بخزینی و گهرت دهست
له گهردنی بنتانی :
روله تایرام چیت بز هیتاوم ؟
بدهالاکی دهستی له گهردنی باوکی کرد وو پری دایه ، تویشمه بمهو مشکه کمی هینایه
بدردهم باوکی ،
نمودنا بابه
باوکی خدربیکی کرد نمهوی تویشمه بمهو که بمو نامانچ ووی
بابه نیشت نی به؟ من بزمصوو
بدخیر بیجی ، روله ناگادری خوی به
خوات له گمل بابه
خوات له گمل
ورده ورده لمدارتوه که دوروه کمهو ، باوکی بدمه پیچانه بمهو پاروه نان و کمده
پاساری تینواری خسته دواي نامانچ ، هینشا پاروه یه کمی له دهه بمهو کمه کمی له
چاو بزر بمو

کشانی داوه کان

{ چون بییم نایه ، وکو دوینی لمندراچاوه }

وکو بزانی ، بوكکه که راست نه کات ، یان هست بدمعزین بکات بی دنگ بورو ،
سمرتکی بز لدقاند ”

چوزام ، نئ چوزام
تینوویتی بز قسمه کردن قولپی ندادا ، پاش کممن سمری باستیکی تازی دامهزاند.

سلیمانی ۱۹۸۰/۷/۵

یادی بدختیر ، تازه مامه مستهفای جوانه مرگت لهدایک بورو بورو ، باپریشیان راینج کرد ، کاتی گدرایمه مسنهفا کدوتبورو سمرپی ، خواهار چی بمسدر باپرت هاتبورو ثمتوت سدد سال دیلی چیشورو .

دنگی نافرقی بلند بزوه

{ لمیتا دای مدنی ، بیخدره تنده کده کمهه }

ثیویست ، هستی براوهنه درووه ، بلام ندنکی بمری نهنداد ، قسدکه بز تموار کرد ، مرؤثی پیز زور حمز به ناو قمره بالغی نه کار تینووی قسه کردنه ، دورو نی به ، مرؤذ لپیریدا هست بدماموی بکار ثمو نامزبی بدهش بمقسسه کردن و قمره بالغی به لمسدیکات ، تم دهندی تهدمنی مرؤقایتمیش ، دورو بمری زیانی روزانه ، زور زوو گوزانی بمسدردا دی ، تندانهت همندی گنجیش لدم گویاه خیرایدا نامز نهین ، جا پیرو بسلاچو که بدھزاران داوی یادگاروه ، بدکون و زیانی کزنهوه بمندن ، همر یه که لمو داوندش په غمدهه یه که بدرو زیانی پر له یادگاری گنجیشیان ، تاکو داوه کانیش بکشین و دریتر بینهوه ، هست بدماموی بیان پت نهی و زور تر پیویستیان بمناو قمره بالغی و قسه کردنه .

دوای سان و نیویک باوکستان بورو ۰۰۰

ئی ، رذله باپرت زور گوزابو ، بمناستم شیوه جارانی بپروروه مایبو بی نهودی ندنکی هست بکات ، بدرو درگای درووه کشا . ندنکی پاش کممن بی دنگی ، ببدم تمیزیع هەلسوراندنهوه ، وک بزانی - پیشپوی کوره زای لمپالا نهساوه ، ووتی

پیششو ، ثمهه پیششو کوانی؟

منه گیان ، کاکم چورو درووه .

لدباتی چاوی دستی بددورو پشتی دا گیتا ، جوتی پیلاوی منلاانی کهونه بفردهست ، کدوته

نهم دیبوو ثمهه دیبو کردنه

کچی ، نهم ووت ثمهه پیلاوانی لای نهنکتهوه داممنی ، فریتی بدره تنده که خوله کمهه .

ننهه دستی له پیلاوه کان ته خست ، به ناقاییلی بمهه ووتی :

بزچی فریتی بادات چی بنتی؟

ننهه گیان کون بورو دراوه و پیلازی تازه شان بز کریوه لمسرخو پیلاوه کانی له تدنسیست خزیدوه دانیلوه .

بمس نی به نیو ، گالته بذکون نه کهن ، تازه گیان .

ننهه کوا گالته بکون نه کدين؟

سابدخوا نیستاش چوار جووتی تازه نههینی ، کوا شتی تازه ، تامی کون نهادات

ننهه گیان { سووزه { تهدمنی { پینچ سالانه } ، نیتر پیلاوه کانی چون هی کونه .

هرچنده بیان ووتبو ، بز چاری خراپه ، نابی سمری شورپکاتمهوه ، بلام نیدهه تواني فتح دانیشی ، کن نهانی نمشک و ژانی سالنه کانی زیان سمریان بی شورنکه کرده تمهوه .

کوره زاکه له دوروه ، لی وورد تیپزوه :

(تز بلیتی ، لەگنخی دا چون کچی بوبی ، دیمنی دم و چاری لمهه نهچی ، ناسکه کچی بوبی)

چاری ل نههه توکاند ، همناسیمه کی قولی هەلکیشان :

(چی نهانی لەگەل ژنگی تەمن دا ، کانزای زیان نەشیوننی ؟)

ەستایه سدر پی ، چورو سدر سەکوکى ندنکی لی دانیشتبو ، پېرەنگىپکی پاک و تەمیزە لەخواترس بورو ، بپریپیش سمری بچاویه ، نۆزیت نەندەچوو ، ثمهه هەر باسی { رەمەزان

{ مەک ، شادی بیک دم و چاری داگىر نەکرد ، نەنوت مەزدە گمنج بونمودیان داوهتی .

{ نندە ، سالی سەفرەلەك - ت لپیردیت ؟ } .

وکو یادگاریکی دلخیزی هاتیتەوه بیر ، وکو منال تریقاپیوه ، قورگی پاک کردهوه ”

چی بدخوی نهه گرت ، نەنوت لمسدر پشکو راگیاوه . به هەنگاوه وکو تریپی دلی خیرا ، نهم سدرو ثمه سمری دالانه کەن نەکرد . مژیکی لە جىڭرهە کەن نەداو دەستیکی بز کاتىزمىزە کەن نەبرد و بە دروازه دولاپی بەکەدا تەبلق تسبووه . کاپراي دەركمان وک

دودولوپ فرمیسک

نديستهوه . مژتىكى لە جىڭىرەكىدا ، فرىئى دايە سىرزىوی دالانەك . وەك بىيەرى داخى دلى بىچىڭەرە كە بېرىشى ، بېپىرۇد چۈوهەسىرى و كۆزىاندىيەوه . گىيىشە ئەو سىرى دالانەك ، دەروازەكە كەرىيەوه ، پىاپىتكى قىزماش و بىرخى لى ھاتە دەرۋوە . بىدۇر ھەنگاڭ گىيىشە بىرددەمى .

كەم جار دكتىز وار بىدەم و چاوى گۈزى ئەپسەنرى . بېپەرسەلەر ھاوارى كەد { ھا دكتور ، چى بۇ؟ }

دەستى خىستە سەرشارانى ، بە دەنگىكى پې بىزەرىيەوه ، وەلامى دايەوه : { چەندىمان توانى درېغىمان نەكىد ، ۋىيانىش بىدەست خوايە . تىبى ببورى } وەك لە بايتىكەو بىدرارايىتە خوارەوە حەپسەسا . دەمى داچىران ، فەرىمىسەككە لەچاوه تېبلەق بۇوە كانىيەدە ، بېسەر روومەتە تەداشىراوەكە دا خلۇر بۇوە . لە دەركەوانەكمەراما . لە نەزەمى ئىزىدۇرە چاوهرى بىن تالاشەكىتىان بۇ ئەپتەچەنەوە دەركەوانەكە ئەمىدى ووت و ھەناسىيەكى قۇلى ھەللىكىشا سەرىتكى لەقاندۇ خۇى كەد بە دەروازەكىدا .

باودۇناكەم ، چەند بە قىسە ئاسانە ، (ئىزىت مەد) . ئەنئىيا دوو ووشە دەرگاڭى قۇلتىرين ئازار لە ناخى مىرۇڭدا ئەكانتىوه

ئەنتوت لە خوبىكى ناخوش راپېرىيەوه . نەيشەزانىي چى بكا . لەشۈرىنى خۇى چەدقى . باودۇناكەم شىلىرىنەمەرىگىز بىرگە ئەم ھەۋالە جەرگىبە بىگرى . ئىستا به تەمایىز بىت لەلائى بىخىرى . پىتىنج سالە بە ھىپاۋى مەنالىكەوە ئەزىز . بىلام ئىزىت زۆر زۇو بەجىتتىن . وەك سەرخۇش ، بىن ئەۋەپ بىزانىي بېردو كۆي ھەنگاڭ ئەنلى . گەلۇز گەلۇز بە پىتىلىكەنەكانا دابىزى .

(چاڭم لى يە . چاوهرىي هاتتنە دەرەويى ماماھە كەمان نەكىد . گەريان و ھاوارى ئەگەيىشە ھۆزەلەكە ، زۇرى پىنەچۇپ بىن دەنگ بۇو ، دەنگىكى زۇلال كەپتە گەريان . ماماھە كە هاتە دەرەدە بەرۋەر پۇرىچ چۈم مىۋە بىن كەچە

خۇم كەد بە ژۇوردا . شىلىرى ئىزىت لە ئامىزىز كەپبۇو ، بىزى راڭىتم وەك بلىي وەرە بەرھەمى خۇشلۇيىتىيە كەمان بىبىنە) .

تا لەنھەزمى ئىزىدۇرە ئىزىكتەبۇوە ، ھەناسىي زىباتر سوار ئەبۇو ، بىبى ئالىززەكاوتر ئەبۇو . لەپەرخۇزىيەوە ئەپپەت :

پىي ئالىتىم مەردووە . ئەي بىلەم چى ؟ . ئانا يەلەتىنەم . ئەم چى بىكەم ؟ بىاستى پىي بىلەم بىندى دلى بىچىرىتىم ؟

كەدابىزى ، شىلىرى بە جانتاكىيەوه بەرۋەر رووی ھات . ئامادەم بېرىزىن بۇ لانى ؟

زۆر ھەللىيىتىي واي دىبىي ، جارجارە بەنەرەمىيەوه لىنى وورد ئەبۇوە . جىڭىرەكە كە لە نىيەدا فرىيدا ، پىي يەكى خىستە سەرى و قاچى لەسەر سوردا . پاش چاوتەرەكەنەن ئاڭرىلى ئەجىڭىرەيدەكى تەھدىسان . مژتىكى لىدا ، دەستىيەكى بۇ كاتىزمىزەكە بىد ، سەپىرىنى دەروازەكەنە كەد ، لەپەرەم دەركەوانەكەدا چەدقى : { ئازام كەدىان بەچى؟ } .

دەركەوانەكە لە زۇووە بىرى لەقسىيەك ئەكىدەدە ، كەممى بارى خەممى ئەممى پى سوك بىكەن ، لەسەرخۇ ووتى :

كەممى لىي راماو بەخىتايىي روووى لى وەرچەرخاندۇ كەوتىلۇر ئەمسەر كەنلى دالانەك . ئەنتوت بەدواي سەرى كەلەپىي بىرە ئالىززەكاۋە كەنلى وېلە . يان ئەبىدۇر لە دەرەتلىيەكى قوقوتار بىن ، بىلام ئەم خېراترەرە لەكشت ھەنگارىيەك دا دەستەۋەخىنە

ورتەي نەكىد ، كەنۋەلامى نەبىستەوه ، حەپسەسا . بە پەرسىيارىتكى لالەمە چارى بېرىيە دەم و چاوه گۈزەكەنی چى بۇوە ، بۇ قىسە ئاكى ؟ ئىزىت ٠٠٠٠ .

قىسەكەنی بۇ تەمماۋ نەكرا ، دايە پېرمىدى گەريان . ئەمەش شانى گرت و توند نوسانى بە خۇيەوه .

نەگەر كەچمان بۇو ناوارى ئەنلىنىوە ئىزىت .

بەدەستىيەوە شەل بۇو ، وەك مەنلەن ئەگىریا و ئەكۈزىيەوە . ھەرچۈزنى بۇو گەيىاندىيە كورسىيەكى ھۆزەلەكە ، لە پالىيا دانىشت . سەرى خىستە سەرشارانى و بە خۇيەوه نوسان . فەرىمىسەككەن خۇى لە گۆزى چاوه كەنلىيەوە دەرىازى كەد . بەدەم خلۇزبۇونەوە ، وەك ئاونىڭ بەرەبىيانى رۆزىكىيەتى كەنۋەلەتە دەرىۋەشىيەوە .

١٩٨٠/٨/١٤ سليمانى . . . . .

سیّ به رو

له هیتّه لین ناساغه

دیم چولپیا و بیویان پالگیره کرا، هاوایی شکرد؛

- (په بی مووی لخ پز عاف و....)

یه کلیک له چهنه ولکانی خزی ووتی:

- (دیسان ورینه کدیه).

- (تاکهی په زبوبه ووه).

- (ئه بی گرانه تابی).

قوپیتکه هیناوار پشايدوه؟

- «به خوا ووتم گرانه تایه!» (هاوایی کرد؛

- (جهه رخوم ئه زانم کویم دیشى).

- (چگه ره شى لخ بیزراوه).

- (ئه بی نالخى، ووه دووگیان بیزرو ئەلات).

ئەوهى ئەم بیزروی بیووه ئەکرد، تائەم دوايىدەش بەشمې بیولەخوانى، تىلاني،

- (باپىهينه نە خوشخانه)

- (جلىشىچى؟)

- (گولانه تى يەخ و برايده ووه).

- (نۇ بلقى جىلەكانى جىسوپىتىن).

- رئەى نازان گرانه تا بىلۇئە بىيە ووه؟)

نۇزە يەك - (واسووتام، خواتان بىچى، بەزەلىي يەك)

- (تائە)

- (رخوم ئە زانم کویم دیشى)

- (خوا گرىتوو، هەملەسە دەم و چاوت بشۇ، با بهرت بات، ئە زانى چى رەوزە يەكى)

- (دەم و چاوم بشۇم، بۆگە دەم پاڭ و چاوم پوشىنە)

- كەونتەوە قىسە بىزركاردىن، ئە لىيم گرانه تايىه تى؟!...)

چوں مەی نەرژى، شووشە.....

زەنگى خەم دلى گۈتۈم، حەزئە كەم بىرىم، حەرئەبى بىرۇينەوە.... حەمموسىح و
كۆلەنلىي، يادگارىتىي تىايىه وبە سېقە لە جەرىم، لە دوورىدا تاڭ حەمموسىتىام لە زاردا
تالىدە... تائىتتاس وئىنە وئەندىتىشام لە سەرجايى كىتىخانە كات نەپەويىھە، نەچەوە
گوم، نامە....

- « ئەرپۇ بە تەنبا بىرۇرەوە ! »

* * *

دەم ئاوى خواردەوە، ھانقەوە، تىنۇوى كىتىخانە كانم، ھەنگاوه كانم شاروزان....
دوكانى كىتىخانە كان حەمرەلە شۇتىنى خۆى دابۇون، بىدلام پۇشىرسەرقاڭ، چۈرۈدە پىشىدە،
لە باقى كىتىپ وېقىزىنامە و گۇقىار، گۇشت و جىڭەرمىدى....

* * *

ھىستا كەزە كان سەركەشن، بىرە كەنگەرلەر دەنگەن تارايى سىپى بە فەربە سەرەوە، بىدە دىيار
شارەوە داماوه، ھەواوسروشت ھەرقەشە ئەلە و مىرە ئىزۇ و ھانقۇ نىزىزە جارى بىلە،
بالىندە كان، بەرەوگە رەيىات ئەچىن... دەپىزە مەگەرلەر دەنگەن رايدە، سەرپۇشى بە فەرت قىرىدە
ھىئىنە ئەھىزى جاران، رېقەم لە فەرىيەتىدە بە فەرە.

سَاكُوٰ سِيَام

*

په شبه له کي شينه، ده ست لېئ به ردان، لېئ ترازان
-(له بهري چهم، يه که ئه لگر بنه ووه).

هورو شمه که گه رې و تىنى ماسوله کي ساردوشل کردنە ووه، وەک بازنه دووكەل
پچرا، قاوقىرۇ زارقۇمىزدىنال، ھاوارى باوات.... گەيشتنە بهري چەم
بازنه که ئەلچە يە كەم بولو

* * *

ھات، ھاتم گویت لە پىر خەنم فىيە، ئەدەھىر گۈرەھىپىيم، ئەدەھىر زەھەھىمىستىم،
-(كوا نەھات، دىلم ھەرتەپەيدى؟)

كاپرا يەك لەوبەر ووه، ھستىريايانە ھەللىئە به زىيە ووه، ھاوارى ئەلەرد
(خۆزگەم بە خۆم، ھېستاتاھا خۆم....)

ھەستى كەد، نەڭ ئەدەھىپىاوه، بەڭلوھەممو و پىنە ياكەنە

* * *

نەر دوسور، وەك مەديانى لاخوار شار، بە يەك دائە حۇون، لە جىاتى چاوبە دەستى
پۇخسکارى ھەندىئە خويىنە ووه، گەرتىنە ئامىز.... ئەللىن ھەستى دايىئ زۆرچاوتىشە
خورىيە كەوتە دەل

-(بۇن بۇنى ئەدەھىر، تەپەيدى دلىشى).

بەلام پاما، حەپەسە، دەنەيەھىنادايىكىئە ترىيىن ھەتىوبىخات....)